

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžso/24/2012
Identifikačné číslo spisu:	5012200188
Dátum vydania rozhodnutia:	17.07.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hatalová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:5012200188.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci žalobkyne: JUDr. E. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom I., zast. advokátom JUDr. Danielom Urbanom, AK so sídlom v Bratislave, Uhrova 18, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, a.s., Ul. 29. augusta 8-10, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovanej zo dňa 20. januára 2012, č. 10012-2/2012-BA, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/21/2012-31 zo dňa 5. septembra 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/21/2012-31 zo dňa 5. septembra 2012 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline rozsudkom č. k. 21S/21/2012-31 zo dňa 5. septembra 2012 zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovanej zo dňa 20. januára 2012, č. 10012-2/2012-BA.

Krajský súd v Žiline po preskúmaní napadnutého rozhodnutia vrátane prvostupňového rozhodnutia a postupov správnych orgánov v rozsahu danom žalobnými dôvodmi žalobkyne mal za to, že obidve rozhodnutia správnych orgánov sú vecne správne, sú súladné so zákonom, vo veci bol úplne zistený skutkový stav a na takto zistený skutkový stav boli správne aplikované právne predpisy z oblasti sociálneho poistenia, resp. sociálnych vecí. Preto žalobu žalobkyne ako nedôvodnú pri aplikácii § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

Ako uviedol krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku nosným žalobným dôvodom žalobkyne, ktorý uvádzala v žalobe bola predovšetkým otázka interpretácie ust. § 138 ods. 17 v spojení s ust. § 138 ods. 10 písm. a) zákona č. 461/2003 Z.z. účinného do 31.12.2010 na konkrétny prípad a to predovšetkým právne posúdenie, či žalobkyňa mala v rozhodujúcom období od 01.08.2010 do 26.10.2010 vymeriavací

základ na platenie poistného na dobrovoľné nemocenské poistenie a v akej výške. Žalobkyňa predovšetkým namietala, že postup žalovaného správneho orgánu bol čisto striktné formálny, umožňujúci v rovnakých podmienkach zvýhodnenie jednej skupiny poistencov na úkor inej skupiny poistencov a teda tento prístup bol zo strany žalovaného správneho orgánu diskriminačný.

Podľa čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát.

Podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý stanoví zákon.

Žalobkyňa namietala najmä v súvislosti s ustanoveniami zákona (§ 138 ods. 17 v spojení s § 138 ods. 10 písm. a/) č. 461/2003 Z.z., že pokiaľ žalovaná vyložila špecifikované ustanovenia striktným gramatickým výkladom, nebolo to podľa jej názoru správne, nakoľko pokiaľ ustanovenia právneho predpisu dovoľujú dvojaký výklad, má prioritu výklad ústavne konformný. Problematikou bolo právne posúdenie, či žalobkyňa v rozhodujúcom období od 1.8.2010 do 26.10.2010 mala vymeriavací základ na platenie poistného na dobrovoľné nemocenské poistenie a v akej výške. Tiež tvrdila, že očakávala v dobrovoľnom nemocenskom poistení kompenzáciu strateného príjmu pre prípad PN, keď povinné nemocenské poistenie netrvá, preto sa dobrovoľne nemocensky poistila.

Poukázala aj na viaceré rozhodnutia Ústavného súdu SR, resp. aj iné rozhodnutia Európskeho súdneho dvora, tiež Dohovor o ochrane základných ľudských práv a slobôd, ktoré podrobne v žalobe špecifikovala, že rozhodnutia správnych orgánov sú v špecifikovaných ustanoveniach v rozpore s týmito dokumentmi, resp. rozhodnutiami. Krajský súd v Žiline sa nestotožnil so žalobnými dôvodmi, resp. žalobnými námietkami žalobkyne. V predmetnom správnom konaní nebolo sporné, že žalobkyňa bola uznaná za dočasne práceneschopnú v období od 9. septembra 2011 do 10. októbra 2011. Nárok na nemocenské si uplatnila predložením druhého dielu potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti č. K717136 z poistného vzťahu dobrovoľne nemocensky poistenej osoby a žiadosť o nemocenské podala pobočke dňa 9. septembra 2011. Ďalej nebolo sporné, že žalobkyňa bola dobrovoľne nemocensky poistená osoba od 1. augusta 2010 do 31. januára 2012. Zároveň od 1. februára 2004 bola aj povinne nemocensky poistená ako zamestnankyňa Krajskej prokuratúry Žilina, pričom od 22.06.2011 bolo toto nemocenské poistenie prerušené z dôvodu čerpania rodičovskej dovolenky. Nebolo sporné, že podľa ust. § 33 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. žalobkyňa splnila podmienky nároku na nemocenské. Rozhodujúcim obdobím pre žalobkyňu na zistenie denného vymeriavacieho základu žalobkyne ako DNPO bolo v súlade s ust. § 54 ods. 7 písm. a) zákona č. 461/2003 Z.z. obdobie od 1. augusta do 31.12.2010. Zároveň v tomto období (od 01.08.2010 do 31.12.2010) bola žalobkyňa aj povinne nemocensky poistená ako zamestnankyňa Krajskej prokuratúry Žilina. Pracovný pomer žalobkyne a z neho plynúce nemocenské poistenie spadá do rozhodujúceho obdobia na zistenie denného vymeriavacieho základu na určenie výšky nemocenského. Uvedenú skutočnosť bolo potrebné zohľadniť pri určení denného vymeriavacieho základu na určenie výšky nemocenského pri dočasnej pracovnej neschopnosti vzniknutej dňa 9. septembra 2011, pričom nemocenské si žalobkyňa uplatnila ako dobrovoľne nemocensky poistená osoba na príslušnom tlačive. Taktiež nebolo sporné, že žalobkyňa bolo poskytované materské z poistného vzťahu povinne nemocensky poistenej zamestnankyne rozhodnutím Sociálnej poisťovne, pobočka Žilina č. 200-025350- CA04/2010, zo dňa 19.11. 2010.

Krajský súd v Žiline mal za to, že žalovaná vychádzala správne vo svojom rozhodnutí zo zákonných ustanovení Zákona o sociálnom poistení č. 461/2003 Z.z., pričom súd zdôrazňuje, že správne žalovaná vychádzala z ust. § 138 ods. 10 písm. a) v znení účinnom do 31.12.2010, podľa ktorého vymeriavací základ v úhrne je mesačne najviac na platenie poistného na nemocenské poistenie zamestnancom, povinne nemocensky poistenou samostatne zárobkovou činnou osobou a dobrovoľne nemocensky poistenou osobou

1. v období od 1. januára do 30. júna kalendárneho roka 1,5-násobok jednej dvanástiny všeobecného vymeriavacieho základu, ktorý platil v kalendárnom roku, ktorý dva roky predchádza kalendárnemu roku, v ktorom sa platí poistné na nemocenské poistenie,

2. v období od 1. júla do 31. decembra kalendárneho roka 1,5-násobok jednej dvanástiny všeobecného vymeriavacieho základu, ktorý platil v kalendárnom roku, ktorý predchádza kalendárnemu roku, v ktorom sa platí poistné na nemocenské poistenie.

Teda v súlade s druhým bodom § 138 ods. 10 písm. a) bol v úhrne vymeriavací základ mesačne najviac v období od 1. júla do 31.12.2010 suma 1.116,75 Eur. Správne žalovaná vychádzala z tohto ustanovenia, že vymeriavací základ v úhrne mesačne je najviac suma, ktorú stanovuje zákon a ktorá je maximálnym vymeriavacím základom, z ktorého je možné odvádzať poistné na nemocenské poistenie, bez ohľadu na počet poistných vzťahov fyzickej osoby, ktoré zakladajú povinnosť odvádzať a platiť poistné na nemocenské poistenie.

Súd sa stotožnil s názorom žalovanej, že v prípade, ak má poistenec viacero poistných vzťahov (v danom prípade zo zamestnania a ako dobrovoľne nemocensky poistená osoba), odvádza a platí jednotlivé zákonom stanovené odvody do Sociálnej poisťovne, vrátane poistného na nemocenské poistenie, celkovo najviac z maximálneho vymeriavacieho základu, ktorý žalobkyňa dosiahla ako zamestnankyňa prokuratúry. Zároveň správne žalovaná aplikovala ustanovenia § 138 ods. 17 zákona č. 461/2003 Z.z., podľa ktorého, ak poistenec vykonáva teda v súbehu zárobkovú činnosť a súčasne je aj dobrovoľne nemocensky poistenou osobou, poistné na nemocenské poistenie sa platí vždy prednostne z vymeriavacieho základu dosiahnutého z výkonu zárobkovej činnosti. V tomto prípade zákon stanovuje presne poradie povinnosti platiť poistné na nemocenské poistenie. V zmysle ust. § 138 ods. 10 písm. a) v spojení s § 138 ods. 17 zákona č. 461/2003 Z.z. pre stanovenie výšky vymeriavacieho základu pre platenie poistného na nemocenské poistenie žalobkyne ako dobrovoľne nemocensky poistej osoby sa prihliada na vymeriavacie základy, ktoré žalobkyňa dosiahla v rozhodujúcom období z výkonu zamestnania. Žalobkyňa bola teda povinná prednostne pri aplikácii ust. § 138 ods. 17 zákona platiť prednostne poistné na nemocenské poistenie z poistného vzťahu zamestnankyne. S poukazom na to, že tu dosiahnutý vymeriavací základ žalobkyne dosiahol výšku zodpovedajúcu maximálnemu vymeriavaciemu základu, vymeriavací základ na platenie poistného na nemocenské poistenie žalobkyne ako dobrovoľne nemocensky poistej osoby sa za každý kalendárny mesiac v období súbehu s povinným nemocenským poistením znížil na 0 Eur, vzhľadom na to, že úhrn vymeriavacích základov, z ktorých poistenec platí poistné v kalendárnom mesiaci nesmie presiahnuť maximálny vymeriavací základ, t. j. v danom období 1.116,75 EUR. Dôležité bolo v tejto veci aj ustanovenie § 54 ods. 10 zákona č. 463/2001 Z.z., podľa ktorého sa z rozhodujúceho obdobia na zistenie denného vymeriavacieho základu vylučujú obdobia, za ktoré poistenec nie je povinný platiť poistné na nemocenské poistenie a obdobia prerušenia povinného nemocenského poistenia. Zároveň aj § 140 ods. 1 písm. a) zák. č. 463/2001 Z.z. hovorí o obdobiach, počas ktorých poistenec (zamestnanec, povinne nemocensky poistená samostatne zárobkovo činná osoba a dobrovoľne nemocensky poistená osoba) nie je povinný platiť poistné na nemocenské poistenie, ktoré je stanovené taxatívne a to že dobrovoľne nemocensky poistená osoba nie je povinná platiť poistné na nemocenské poistenie v období, počas ktorého sa jej poskytuje materské.

To znamená, že v danom prípade správne bolo rozhodnuté, že fyzickej osobe žalobkyni, ktorá je súčasne nemocensky poistená z viacerých poistných vzťahov sa v období, počas ktorého sa jej poskytuje materské vylúči povinnosť platiť poistné na nemocenské poistenie zo všetkých poistných vzťahov bez ohľadu na skutočnosť, z ktorého poistenia materské poberá. Inštitút vylúčenia povinnosti platiť poistné podľa § 140 ods. 1 zákona sa vzťahuje k poistencovi fyzickej osobe.

Na základe uvedených ustanovení § 54 ods. 10 v spojení s § 140 ods. 1 písm. a) zákona č. 461/2003 Z.z. sa teda z rozhodujúceho obdobia žalobkyne vylúčilo obdobie od 27.10.2010 do 31.12.2010, kedy žalobkyňa nebola povinná platiť poistné na nemocenské poistenie z dôvodu poskytovania materského. Súd sa ďalej stotožnil s logickým a gramatickým výkladom špecifikovaných ustanovení zákona č. 461/2003 Z.z. žalovanou. Rozhodujúcim obdobím na zistenie denného vymeriavacieho základu žalobkyne bolo obdobie od 01.08.2010 do 31.12.2010, s tým že z rozhodujúceho obdobia bolo vylúčené obdobie od 27.10.2010 do 31.12.2010, kedy bolo žalobkyni poskytované materské. V období od 1.10.2010 do 26.10.2010 dosiahla žalobkyňa maximálny vymeriavací základ ako povinne nemocensky poistená zamestnankyňa, následne jej bolo poskytované materské. Preto nebola povinná žalobkyňa platiť

poistné v mesiaci október 2010 ako dobrovoľne nemocensky poistená osoba. Vymeriavacím základom na platenie poistného z poistného vzťahu zamestnankyne za obdobie od 01.10.2010 do 26.10.2010 bola suma 936,78 EUR, teda maximálny vymeriavací základ (pomerná - alikvótna časť mesiaca), preto sa vymeriavací základ za toto obdobie znížil na nulu. Nebolo sporné, že žalobkyni bolo do konca roka 2010 poskytované materské, preto nebola povinná platiť poistné na nemocenské poistenie ako povinne nemocensky poistená zamestnankyňa a ani ako dobrovoľne nemocensky poistená osoba za tieto mesiace (§ 140 ods. 1 písm. a) zák. č. 461/2003 Z.z.) V tejto súvislosti súd poukazuje na tabuľku uvedenú v rozhodnutí žalovanej, z ktorého sú zrejmé vymeriavacie základy za jednotlivé mesiace rozhodujúceho obdobia od 01.08.2010 do 31.12.2010.

Na základe uvedeného je potom správny záver žalovanej, že ak je dobrovoľne nemocensky poistená osoba zároveň aj nemocensky poistená ako zamestnankyňa, s poukazom na § 138 ods. 10 písm. a), 138 ods. 17 a § 54 ods. 10 zákona č. 463/2001 Z.z. a z tohto poistného vzťahu jej vymeriavací základ na platenie poistného na nemocenské poistenie dosiahol zákonom stanovenú hranicu mesačne v úhrne najviac (u žalobkyne 1.116,75 EUR), z vymeriavacieho základu dobrovoľne nemocensky poistenej osoby poistné na nemocenské poistenie neplatí, tu je teda v danom súbehu poistení znížený vymeriavací základ na platenie poistného na nemocenské poistenie z dobrovoľného nemocenského poistenia znížený na nulu. A teda bol súčet vymeriavacích základov, z ktorých bola žalobkyňa ako dobrovoľne nemocensky poistená osoba povinná platiť poistné na nemocenské poistenie v rozhodujúcom období 0 EUR. Následne bol aj správny záver žalovanej, že aj denný vymeriavací základ na určenie výšky nemocenského pri dočasnej PN zo dňa 09.09.2011 je 0 EUR. Potom suma poistného zaplatená z vyššieho vymeriavacieho základu ako je maximálny vymeriavací základ bola poistným zaplateným bez právneho dôvodu, ktoré bolo žalobkyni vrátené.

Vo vzťahu k námietke žalobkyne, že pokiaľ žalovaná tvrdí, že sa žalobkyni vymeriavací základ z dobrovoľného nemocenského poistenia znížil na nulu a teda nebolo z čoho vypočítať výšku dávky, že prichádzalo do úvahy použitie ust. § 57 zákona č. 463/2001 Z.z., t. j. vypočítanie z pravdepodobného denného vymeriavacieho základu súd udáva, že podľa § 57 ods. 1 písm. a) zák. č. 463/2001 Z.z. výška nemocenskej dávky sa určuje z pravdepodobného denného vymeriavacieho základu, ak poistenec v rozhodujúcom období uvedenom v § 54 nemal vymeriavací základ na platenie poistného na nemocenské poistenie, t. j. tento sa použije ak poistenec v celom rozhodujúcom období nemá vymeriavací základ na platenie poistného.

Nie je preto možné hovoriť, že žalovaná pochybila, keď vychádzala zo zákonných ustanovení zákona č. 461/2003 Z.z.. Zároveň nie je možné hovoriť ani o diskriminácii žalobkyne tak, ako to uvádza vo svojej žalobe žalobkyňa s poukazom na to, že súd sa stotožňuje s vyjadrením žalovanej, že v žalobe uvádzané tri fyzické osoby - poistenkyne nemajú v sociálnom systéme rovnaké postavenie s odôvodnením, že poistenkyňa č. 1 dosahuje maximálny vymeriavací základ zo zamestnania, poistenkyňa č. 2 dosahuje zo zamestnania vymeriavací základ 100 Eur a fyzická osoba pod č. 3 nie je sociálne poistená ako zamestnankyňa. Rozhodnutia vo vzťahu k námietke diskriminácie žalobkyne sa viažu k iným veciam, nesúvisiacou s touto vecou. Nie je možné sa stotožniť s tvrdením žalobkyne, resp. s jej výkladom ustanovenia § 137 ods. 17 zákona č. 461/2003 Z.z., že je tu určené len prednostné poradie vymeriavacích základov, z ktorých sa platí poistné, ak má poistenec viac nemocenských poistení a že ide len o to, aby tieto osoby vedeli určiť poradie vymeriavacích základov, resp. aby nemali povinnosť platiť poistné nad zákonný rámec. Toto ustanovenie nie je možné vykladať izolovane bez ust. § 138 ods. 10 písm. a) zák. č. 461/2003 Z.z., ktorý hovorí o vymeriavacom základe v prípade viacerých poistení, rovnako je potrebné vychádzať a prihliadať v danej veci aj na ust. § 140 ods. 1 písm. a) zák. č. 461/2003 Z.z. a § 54 ods. 10 predmetného zákona tak, ako to vyššie krajský súd napokon zdôvodnil.

Vo vzťahu k procesným námietkam žalobkyne a to vo vzťahu k doručeniu rozhodnutia (prvostupňového) do vlastných rúk žalobkyne a neprijateľnosti akceptovať odkaz žalovanej na Poštové podmienky Slovenskej pošty a.s., súd uvádza a v tomto smere sa stotožňuje s jej námietkami, avšak nemajú žiadny právny význam v predmetnej veci, že teda rozhodnutie o priznaní dávky v sume 0 Eur je teda rozhodnutím o nepriznaní dávky a v zmysle § 212 ods. 3 písm. a) zákona č. 461/2003 Z.z. ako také

by malo byť doručené do vlastných rúk. Rozhodnutie žalobkyňa prevzala, čo napokon ani samotná nespochybňuje, nakoľko v správnom konaní podávala odvolanie a nakoniec aj samotnú správnu žalobu proti predmetným rozhodnutiam, takže podľa názoru súdu v predmetnom prípade s poukazom na ust. § 250i O.s.p. ods. 3 nejde o takú vadu, ktorá v danom prípade by mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia, keďže rozhodnutia obidvoch stupňov žalobkyňa prevzala. Vzhľadom na uvedené skutočnosti bola žaloba žalobkyne pri aplikácii ust. § 250j ods. 1 O.s.p. zamietnutá.

Proti rozsudku krajského súdu podala žalobkyňa včas odvolanie prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Navrhla, aby odvolací súd zmenil rozsudok krajského súdu, vyhovel žalobe v celom rozsahu a zrušil rozhodnutie žalovanej. Zároveň žiadala zaviazat' žalovanú na úhradu trov konania.

Uviedla, že postup súdu ako aj žalovanej pri výklade označených ustanovení zákona bol striktné formálny, umožňujúci v rovnakých podmienkach znevýhodnenie jednej skupiny poistencov, vrátane žalobkyne, na úkor inej skupiny poistencov, čo je v rozpore so zámerom zákonodarcu pri zavádzaní inštitútu dobrovoľne nemocensky poistenej osoby, zásadou rovnakého zaobchádzania v sociálnom zabezpečení ako aj so základnými ústavnými princípmi a základnými princípmi medzinárodného práva v oblasti ľudských práv a základných slobôd.

Následne v odvolaní citovala ustanovenie čl. 14 Dohovoru, čl. 1 Prvého dodatkového protokolu k Dohovoru, čl. 1, 3 ods. 1, čl. 4 ods. 1, 4 ods. 3 Listiny základných ľudských práv a slobôd, čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 12 ods. 2, čl. 13 ods. 2, 3, 4, čl. 39, čl. 152 ods. 4, Ústavy Slovenskej republiky, § 6 ods. 3, § 14 ods. 2, § 37 ods. 2, § 54 ods. 7 písm. a), § 138 ods. 1 písm. a) § 138 ods. 8, § 138 ods. 9, § 138 ods. 10, § 138 ods. 17 zákona č. 461/2003 Z.z..

Podľa názoru žalobkyne žalovaná aj súd nesprávne vyložili jednotlivé ustanovenia zákona. Ich výklad je v rozpore s čl. 1 ods. 1 Ústavy SR s princípom právneho štátu zahŕňajúceho prvok predvídateľnosti práva. Žalobkyňa predvídala (a správne od zákona očakávala) v dobrovoľnom nemocenskom poistení kompenzáciu strateného príjmu pre prípad pracovnej neschopnosti. V prípade, že vec pripúšťa rôzny výklad, orgán aplikujúci právo je v konkrétnej veci povinný uprednostniť ústavne konformný výklad. Orgánom verejnej moci a predovšetkým všeobecným súdom nemožno tolerovať pri interpretácii zákonných ustanovení prílišný formalizmus, ktorý vedie k zjavnej nespravodlivosti. Pri určení vymeriavacieho základu pre určenie dávky nemocenského poistenia sú orgány verejnej moci (žalovaná) povinné šetriť podstatu a zmysel základných práv a slobôd. V prípade pochybností sú povinné postupovať miernejšie - in dubio.

Ustanovenie § 138 ods. 17 zákona č. 461/2003 Z.z. určuje len prednostné poradie vymeriavacích základov, ak má osoba viac poistení. Cieľom zákonodarcu bolo, aby osoby poistené z viacerých povinných alebo aj dobrovoľných poistení vedeli určiť poradie vymeriavacích základov z jednotlivých poistení a aby pri prípadnom dosiahnutí maxima nemali povinnosť platiť poistné nad zákonný rámec.

Uviedla, že tým, že žalovaná ani súd neuznali žalobkyňu maximálny vymeriavací základ z dobrovoľného nemocenského poistenia pre výpočet nemocenskej dávky, znevýhodnili ju s inou skupinou poistených v rovnakom alebo podobnom postavení a tým sa dopustili diskriminácie a nespravodlivosti. Opakovane v súlade so žalobou žalobkyňa uviedla tri prípady na dokázanie rozdielnosti v zaobchádzaní s osobami v rovnakých alebo porovnateľných situáciách.

Výklad krajského súdu a žalovanej diskriminuje tú skupinu poistených na rodičovskej dovolenke, ktoré v úhrne zaplatili na poistnom viac na úkor tých, ktoré v úhrne na poistnom zaplatili menej. Teda tie, ktoré sa do nevýhodnej situácie dostali v dôsledku toho, že ako zamestnankyne zarábali viac, resp. platili poistné povinne, na úkor tých, čo povinné poistenie neplatili, resp. platili menej. Teda výška nemocenskej dávky podľa výkladu súdu a žalovanej rastie v závislosti od zníženia vymeriavacieho základu z povinného nemocenského poistenia.

Žalobkyňa je toho názoru, že výklad súdu a žalovanej, ktorým neuznala maximálny vymeriavací základ žalobkyne z dobrovoľného nemocenského poistenia v čase, keď jej povinné poistenie netrvalo je nesprávny, nespravodlivý, diskriminačný a ústavne nesúladný. Súd a žalovaná mali ako orgány verejnej moci povinnosť vzhľadom na možnosť dvojakeho výkladu dotknutých ustanovení zákona postupovať konformným spôsobom a mali sa odchýliť od doslovného znenia týchto zákonných ustanovení, nakoľko si to vyžadoval účel zákona, cieľ zavedenia inštitútu dobrovoľného nemocenského poistenia. V pochybnostiach o správnosti jedného z výkladov mala žalovaná postupovať miernejšie, teda s menej nespravodlivejším dopadom na osobu, teda mali uznať vymeriavací základ z dobrovoľného nemocenského poistenia v maximálnej výške, ako bol v skutočnosti určený a z akého bolo platené poistné.

Žalovaná v písomnom vyjadrení uviedla, že v odvolaní nie sú uvedené žiadne nové skutočnosti, ktorými by sa prvostupňový súd už v doterajšom priebehu konania nezaoberal. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

Uviedla, že rozhodujúcim obdobím na zistenie denného vymeriavacieho základu žalobkyne ako DPNO je v súlade s ustanovením § 54 ods. 7 písm. a) zákona v znení zákona č. 543/2010 Z.z. obdobie od 1. augusta 2010 do 31. decembra 2010. V období od 1. augusta 2010 do 31. decembra 2010 bola žalobkyňa zároveň povinne poistená aj ako zamestnankyňa Krajskej prokuratúry Žilina. Z dôvodu, že uvedený pracovný pomer žalobkyne a z neho plynúce nemocenské poistenie spadá do rozhodujúceho obdobia na zistenie denného vymeriavacieho základu na určenie výšky nemocenského, uvedenú skutočnosť je potrebné zohľadniť pri určení denného vymeriavacieho základu na určenie výšky nemocenského pri dočasnej pracovnej neschopnosti vzniknutej dňa 9. septembra 2011. Podľa platnej právnej úpravy v prípade, ak má poistenec viacero poistných vzťahov, odvádza a platí jednotlivé zákonom stanovené odvody do Sociálnej poisťovne, vrátane poistného na nemocenské poistenie, celkovo najviac z maximálneho vymeriavacieho základu. V zmysle § 138 ods. 17 zákona, v znení účinnom do 31. decembra 2010, ak poistenec vykonáva zárobkovú činnosť a súčasne je DNPO poistné na nemocenské poistenie, sa platí vždy prednostne z vymeriavacieho základu dosiahnutého z výkonu zárobkovej činnosti. Uvedené zákonné ustanovenie sa vzťahuje na poistencov, ktorí sú súbežne nemocensky poistení ako zamestnanci aj ako dobrovoľne nemocensky poistené osoby. V takomto prípade zákon presne stanovuje poradie povinnosti platiť poistné na nemocenské poistenie. Zo stanoviska oddelenia poistného pobočky, zo dňa 20. októbra 2011, vyplýva, že žalobkyňa v mesiaci október 2010 ako DNPO nebola povinná platiť poistné na nemocenské poistenie. Od 1. októbra 2010 do 26. októbra 2010 dosiahla maximálny vymeriavací základ ako povinne nemocensky poistená zamestnankyňa a od 27. októbra 2010 do 31. októbra 2010 sa jej poskytovalo materské. Nakoľko žalobkyňi bolo materské poskytované aj v nasledujúcich mesiacoch (november 2010 a december 2010), ktoré spadajú do rozhodujúceho obdobia na zistenie denného vymeriavacieho základu, v súlade so stanoviskom oddelenia poistného pobočky nebola povinná platiť poistné na nemocenské poistenie ako povinne nemocensky poistená zamestnankyňa a ako DNPO ani za tieto mesiace. Vymeriavacím základom na platenie poistného z poistného vzťahu zamestnankyne za obdobie od 1. októbra 2010 do 26. októbra 2010 bola suma 936,78 EUR, čo predstavuje maximálny vymeriavací základ za alikvotnú časť mesiaca. Z uvedeného dôvodu sa vymeriavací základ na platenie poistného za uvedené obdobie z dobrovoľného nemocenského poistenia znížil na 0 EUR.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal rozsudok krajského súdu, rozhodnutie žalovanej ako aj konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, pričom napadnuté rozhodnutie žalovanej skúmal najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobkyne uvedenými v žalobe a či z takto vymedzeného rozsahu správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovanej a po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a ide o rozsudok, proti ktorému je podanie odvolania prípustné (§ 202 v spojení s § 250s O.s.p.) vec prejednal, pričom senát odvolacieho súdu jednomyselne dospel k záveru, že odvolaniu nemožno priznať úspech. Preto napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol

zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu SR www.nsud.sk <.. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 17. júla 2013 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p.).

Prvostupňovým rozhodnutím Sociálna poisťovňa, pobočka Martin č. 200-011940- CA02/2011 zo dňa 27.10.2011 podľa § 37 ods. 2 a § 55 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. rozhodla tak, že výška nemocenského vo vzťahu k žalobkyni ako dobrovoľne nemocensky poistenej osobe za obdobie dočasnej pracovnej neschopnosti od 9. septembra 2011 do ukončenia dočasnej pracovnej neschopnosti je 0 Eur. Rozhodnutie zdôvodnila ustanoveniami § 37 ods. 2 zákona č. 461/2003, § 55 ods. 1, § 54 ods. 7 písm. a), § 54 ods. 10 zákona č. 461/2003 Z.z.. Uviedla, že žalobkyňa je nielen dobrovoľne nemocensky poistená, ale aj povinne nemocensky poistená ako zamestnankyňa Krajskej prokuratúry Žilina. Taktiež poukázala aj na ust. § 138 ods. 6 písm. a), § 11 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. . Vymeriavací základ na platenie poistného na nemocenské poistenie z výkonu činnosti zamestnanca žalobkyni v rozhodujúcom období dosiahol maximum s tým, že podľa § 138 ods. 12 zákona, ak zamestnanec súčasne vykonáva aj činnosť dobrovoľne nemocensky poistenej osoby, poistené na nemocenské poistenie sa platí vždy prednostne z vymeriavacieho základu dosiahnutého z výkonu činnosti zamestnanca. Z uvedeného dôvodu menovaná v rozhodujúcom období neplatila poistné na nemocenské poistenie z vymeriavacieho základu dobrovoľne nemocensky poistenej osoby.

Proti predmetnému rozhodnutiu podala odvolanie žalobkyňa. Namietala nedostatočné zdôvodnenie rozhodnutia, procesné pochybenia, neúplne zistený skutočný stav veci a nesprávne právne posúdenie veci.

Žalovaná ako druhostupňový správny orgán svojím rozhodnutím zo dňa 20. januára 2012 č. 10012-2/20 12-VA prvostupňové rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočky Martin potvrdila a odvolanie žalobkyne zamietla podľa § 218 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z.. V dôvodoch poukázala na to, že žalobkyňa bola uznaná za dočasne práceneschopnú v období od 9. septembra do 10. októbra 2011 a nárok si uplatnila predložením potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti č. K717136, v ktorom je v rubrike poistený vzťah vyznačená dobrovoľne nemocensky poistená osoba. Žalobkyňa je dobrovoľne nemocensky poistená od 1. augusta 2010 a zároveň od 1. februára 2004 je povinne nemocensky poistená ako zamestnankyňa Krajskej prokuratúry Žilina, pričom od 22.06.2011 má toto nemocenské poistenie prerušené z dôvodu čerpania rodičovskej dovolenky. Poukázala, že podľa ust. § 34 ods. 1 zákona č. 310/2006 Z.z. DNPO vzniká nárok na nemocenské od prvého dňa dočasnej pracovnej neschopnosti. Nárok na nemocenské zaniká dňom nasledujúcim po skončení dočasnej pracovnej neschopnosti, najneskôr uplynutím päťdesiateho druhého týždňa od vzniku dočasnej pracovnej neschopnosti, ak tento zákon neustanovuje inak. Ďalej vycitovala ust. § 37 ods. 2 zákona č. 310/2006 Z.z., § 54 ods. 7 písm. a) zákona č. 543/2010 Z.z.. Rozhodujúcim obdobím na zistenie denného vymeriavacieho základu žalobkyne ako DNPO bolo v súlade s týmto paragrafom v období od 1. augusta 2010 do 31.12.2010. V období od 1. augusta 2010 do 31.12.2010 bola žalobkyňa zároveň aj povinne nemocensky poistená ako zamestnankyňa Krajskej prokuratúry Žilina. Uviedla, že na právnu úpravu vymeriavacieho základu sa vzťahuje zákon v znení účinnom do 31.12.2010 vzhľadom na to, že rozhodujúcim obdobím v prípade žalobkyne je obdobie od 1. augusta 2010 do 31.12.2010. Zároveň vycitovala aj ustanovenia ako § 138 ods. 1 písm. a), § 138 ods. 8 zákona, § 138 ods. 10 písm. a) zákona účinného do 31.12.2010. V súlade s druhým bodom ustanovenia § 138 ods. 10 písm. a) zákona v znení účinnom do 31.12.2010 vymeriavací základ v úhrne pre žalobkyňu bol mesačne najviac v období od 1. júla 2010 do 31.12.2010 - 1.116,75 Eur. V zmysle § 138 ods. 17 zákona v znení účinnom do 31.12.2010, ak poistenec vykonáva zárobkovú činnosť a súčasne je DNPO, poistné na nemocenské poistenie, sa platí vždy prednostne z vymeriavacieho základu dosiahnutého z výkonu zárobkovej činnosti. Podľa § 54 ods. 10 zákona z rozhodujúceho obdobia na zistenie denného vymeriavacieho základu sa vylučujú obdobia, za ktoré poistenec nie je povinný platiť poistné na nemocenské poistenie a obdobia prerušenia povinného nemocenského poistenia. V zmysle § 140 ods. 1 písm. a) zákona zamestnanec, povinne nemocensky poistená samostatne zárobková činná osoba a DNPO nie sú povinní platiť poistné na nemocenské poistenie v období, počas ktorého sa im poskytuje materské. Na základe ustanovenia § 54 ods. 10 v spojení s § 140 ods. 1 písm. a) zákona sa z rozhodujúceho obdobia navrhovateľkou vylúčilo obdobie od 27.10.2010 do 31.12.2010, kedy žalobkyňa nebola povinná platiť poistné na nemocenské poistenie z dôvodu poberania materského. Materské bolo žalobkyni priznané z poistného vzťahu k povinne

nemocensky poistenej zamestnankyne rozhodnutím Sociálnej poisťovne, pobočka Žilina zo dňa 19.11.2010. Zo stanoviska oddelenia poistného pobočky zo dňa 20. októbra 2010 vyplynulo, že žalobkyňa v mesiaci október 2010 nebola povinná platiť poistné na nemocenské poistenie ako povinne nemocensky poistená zamestnankyňa a ani ako DNPO podľa § 140 ods. 1 písm. a). Od 1. októbra 2010 do 26. októbra 2010 dosiahla maximálny vymeriavací základ ako povinne nemocensky poistená zamestnankyňa a od 27.10.2010 do 31.12.2010 sa jej poskytovalo materské. Za tieto mesiace nebola povinná platiť poistné na nemocenské poistenie, ani ako povinne nemocensky poistená a ani ako DNPO. Vymeriavacím základom na platenie poistného z poistného vzťahu zamestnankyne za obdobie od 01.10.2010 do 26.10.2010 bola suma 936,78 Eur, čo predstavuje maximálny vymeriavací základ za jej platnú časť mesiaca. Z uvedeného dôvodu sa vymeriavací základ na platenie poistného za uvedené obdobie z DNPO znížil na 0 Eur. Na základe uvedených ustanovení vyplynulo, že ak je DNPO zároveň aj povinne nemocensky poistená, ako zamestnanec a z tohto poistného vzťahu jej vymeriavací základ na platenie poistného na nemocenské dosiahol zákonom stanovenú hranicu mesačne v úhrne najviac - 1.116,75 Eur v prípade žalobkyne, z vymeriavacieho základu DNPO poistné na nemocenské poistenie neplatí. To znamená, že v danom prípade bol vymeriavací základ na platenie poistného na nemocenské poistenie z DNPO za každý kalendárny mesiac v období súbehu s povinným nemocenským poistením znížený na nulu. Z uvedeného dôvodu aj denný vymeriavací základ na určenie výšky nemocenskej dávky je preto 0 Eur. Žalobkyňa si uplatnila nárok na nemocenské od 9. septembra len z poistného vzťahu dobrovoľne nemocensky poistenej osoby, nakoľko povinné nemocenské poistenie zamestnankyne má od 22.06.2011 v súlade s § 26 ods. 1 písm. e) z dôvodu čerpania rodičovskej dovolenky prerušené. V zmysle § 26 ods. 5 zákona vznik prerušenia povinného nemocenského poistenia sa posudzuje rovnako ako zánik povinného nemocenského poistenia a skončenie prerušenia tohto poistenia sa posudzuje rovnako ako jeho vznik. Nakoľko v čase uplatnenia nároku na nemocenské bola navrhovateľka len DNPO ustanovenie § 58 zákona sa na ňu nevzťahuje. Z uvedeného dôvodu boli podmienky nároku žalobkyne na nemocenské posúdené samostatne len z poistného vzťahu DNPO. Zároveň sa žalovaná vyjadrila aj k procesným námietkam žalobkyne vyjadrené v odvolaní.

Podľa § 244 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

V intenciách ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku „Rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov“ sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

Preskúvanie zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov v správnom súdnictve je ovládané dispozičnou zásadou (§ 249 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku).

Podľa § 250i ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúvanie napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 250i ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 250j ods. 6 Občianskeho súdneho poriadku správne orgány sú viazané právnym názorom súdu.

Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky krajský súd sa pri rozhodovaní riadil vyššie citovanými ustanoveniami zákona.

V zmysle ustanovenia § 33 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. zákona účinného do 31.12.2010 podľa ktorého dobrovoľne nemocensky poistená osoba má nárok na nemocenské, ak jej vznikla dočasná

pracovná neschopnosť a v posledných dvoch rokoch pred vznikom dočasnej pracovnej neschopnosti bola nemocensky poistená najmenej 270 dní.

V zmysle § 34 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. dobrovoľne nemocensky poistenej osobe vzniká nárok na nemocenské od prvého dňa dočasnej pracovnej neschopnosti. Nárok na nemocenské zaniká dňom nasledujúcim po skončení dočasnej pracovnej neschopnosti, najneskôr uplynutím päťdesiateho druhého týždňa od vzniku dočasnej pracovnej neschopnosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 37 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. výška nemocenského dobrovoľne nemocensky poistenej osoby, ak tento zákon neustanovuje inak je v období

a) od prvého dňa dočasnej pracovnej neschopnosti do tretieho dňa dočasnej pracovnej neschopnosti 25 % denného vymeriavacieho základu určeného podľa § 55 alebo pravdepodobného denného vymeriavacieho základu určeného podľa § 57.

Podľa § 54 ods. 7 písm. a), ak nemocenské poistenie dobrovoľne nemocensky poistenej osoby trvalo najmenej 26 týždňov a vzniklo v kalendárnom roku predchádzajúcom kalendárneho roku, v ktorom vznikol dôvod na poskytnutie nemocenskej dávky, rozhodujúce obdobie na zistenie denného vymeriavacieho základu je obdobie od vzniku nemocenského poistenia do konca kalendárneho roka, predchádzajúceho kalendárneho roku, v ktorom vznikol dôvod na poskytnutie nemocenskej dávky.

Podľa § 54 ods. 10 zákona č. 461/2003 Z.z. z rozhodujúceho obdobia na zistenie denného vymeriavacieho základu sa vylučujú obdobia, za ktoré poistenec nie je povinný platiť poistné na nemocenské poistenie a obdobia prerušenia povinného nemocenského poistenia.

Podľa § 55 zákona účinného do 31.12.2010 č. 461/2003 Z.z. denný vymeriavací základ na určenie výšky nemocenskej dávky je podiel súčtu vymeriavacích základov, z ktorých poistenec zaplatil poistné na nemocenské poistenie v rozhodujúcom období a počtu dní rozhodujúceho obdobia. Denný vymeriavací základ sa zaokrúhľuje na štyri desatinné miesta nahor.

Podľa § 138 ods. 1 písm. a) zákona č. 461/2003 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2010 vymeriavacím základom zamestnanca je jeho príjem za vykonanú prácu, ktorý podlieha dani z príjmov fyzických osôb podľa osobitného predpisu.

Podľa § 138 ods. 8 zákona č. 461/2003 Z.z. vymeriavací základ dobrovoľne nemocensky poistenej osoby je ňou určená suma.

Podľa § 138 ods. 10 písm. a) zákona č. 461/2003 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2010 vymeriavací základ v úhrne je mesačne najviac na platenie poistného na nemocenské poistenie zamestnancom, povinne nemocensky poistenou samostatne zárobkovo činnou osobou a dobrovoľne nemocensky poistenou osobou

1. V období od 1. januára do 30. júna kalendárneho roka 1,5-násobok 1/12-iny všeobecného vymeriavacieho základu, ktorý platil v kalendárnom roku, ktorý dva roky predchádza kalendárneho roku, v ktorom sa platí poistné na nemocenské poistenie.

2. V období od 1. júla do 31. decembra kalendárneho roka 1,5-násobok 1/12-iny všeobecného vymeriavacieho základu, ktorý platil v kalendárnom roku, ktorý predchádza kalendárneho roku v ktorom sa platí poistné na nemocenské poistenie.

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. všeobecný vymeriavací základ je 12- násobok priemernej mesačnej mzdy v hospodárstve Slovenskej republiky zistenej štatistickým úradom Slovenskej republiky za príslušný kalendárny rok.

Podľa § 138 ods. 17 zákona č. 461/2003 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2010, ak poistenec vykonáva zárobkovú činnosť a súčasne je dobrovoľne nemocenská poistená osoba, poistné na nemocenské

poistenie sa platí vždy prednostne z vymeriavacieho základu dosiahnutého z výkonu zárobkovej činnosti.

Podľa § 140 ods. 1 písm. a) zákona č. 461/2003 Z.z. zamestnanec, povinne nemocensky poistená a povinne dôchodkovo poistená samostatne zárobkovo činná osoba, dobrovoľne nemocensky poistená osoba, dobrovoľne dôchodkovo poistená osoba a dobrovoľne poistená osoba v nezamestnanosti nie sú povinné platiť poistné na nemocenské poistenie, poistné na dôchodkové poistenie a poistné na poistenie v nezamestnanosti

a) v období, počas ktorého sa im poskytuje materské.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia zákona ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 v spoj. s § 2501 ods. 2 a § 246c ods. 1 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v celom rozsahu a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty prejednáwanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, najvyšší súd sa v svojom odôvodnení následne obmedzí sa len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia.

Z vykonaných dôkazov je nepochybné, že žalobkyňa bola uznaná za dočasne práceneschopnú v období od 9. septembra 2011 do 10. októbra 2011. Nárok na nemocenské si uplatnila predložením II. dielu Potvrdenia o dočasnej práceneschopnosti č. K 717136, z poistného vzťahu dobrovoľne nemocensky poistenej osoby. Žiadosť o nemocenské bola pobočke doručená 9. septembra 2011. Žalobkyňa bola dobrovoľne nemocensky poistená od 1. augusta 2010 do 31. januára 2012. Zároveň od 1. februára 2004 je povinne nemocensky poistená ako zamestnankyňa Krajskej prokuratúry Žilina. Od 22. júna 2011 má toto nemocenské poistenie prerušené z dôvodu čerpania rodičovskej dovolenky. Vymeriavací základ v úhrne mesačne najviac je suma, ktorú stanovuje zákon a ktorá je maximálnym vymeriavacím základom, z ktorého je možné odvádzať poistné na nemocenské poistenie, bez ohľadu na počet poistných vzťahov fyzickej osoby, ktoré zakladajú povinnosť odvádzať a platiť poistné na nemocenské poistenie. Podľa platnej právnej úpravy v prípade, ak má poistenec viacero poistných vzťahov, odvádza a platí jednotlivé zákonom stanovené odvody do Sociálnej poisťovne, vrátane poistného na nemocenské poistenie, celkovo najviac z maximálneho vymeriavacieho základu. V zmysle § 138 ods. 17 zákona, v znení účinnom do 31. decembra 2010, ak poistenec vykonáva zárobkovú činnosť a súčasne je DNPO poistné na nemocenské poistenie, sa platí vždy prednostne z vymeriavacieho základu dosiahnutého z výkonu zárobkovej činnosti. Uvedené zákonné ustanovenie sa vzťahuje na poistencov, ktorí sú súbežne nemocensky poistení ako zamestnanci aj ako dobrovoľne nemocensky poistené osoby. V takomto prípade zákon presne stanovuje poradie povinnosti platiť poistné na nemocenské poistenie.

Čo sa týka jediných námietok žalobkyne ohľadne nesprávneho výkladu zákona č. 461/2003 Z.z. súdom ako i žalovanou odvolací súd udáva, že sa stotožňuje v plnom rozsahu s odôvodnením napadnutého rozhodnutia žalovanej ako i právnym zdôvodnením uvedeným v odôvodnení rozsudku krajského súdu.

Odvolacie námietky žalobkyne boli takého charakteru, že nemohli spochybniť vecnú správnosť rozsudku krajského súdu.

Vychádzajúc z uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského

súdu v Žiline č. k. 21S/21/2012-31 zo dňa 5. septembra 2012 ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku tak, že neúspešnej žalobkyni ich náhradu nepriznal a žalovanej v tomto konaní náhrada trov neprináleží.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.